

wypożyczania/współdzielenia, o ile jest to możliwe, rodzajem sprzętu i poziomu jego indywidualizacji.

Jednym z problemów dotyczących ciągłości wsparcia w poszczególnych systemach – od edukacji do zatrudnienia, bądź kontynuacji terapii, tak by nie następował regres rozwoju uzyskanego na etapie edukacji, jest spójność systemów zarówno na etapie diagnozy osoby, jak również konsekwencji widzenia jej potrzeb i możliwości w różnych systemach. O ile diagnoza funkcjonalna i kierowanie środkami finansowymi uzależnionych od potrzeb wynikających z rodzaju i poziomu niepełnosprawności (specjalne potrzeby edukacyjne) funkcjonuje na etapie edukacji, o tyle w systemie orzekania o niepełnosprawności ta sama osoba jest już zupełnie inaczej określana, a zakres wsparcia niespójny z tym, co uzyskiwała wcześniej, mimo że nie zmieniają się często jej potrzeby. Część osób z niepełnosprawnościami potrzebuje intensywnej pomocy w trakcie całego życia, a z wiekiem ten zakres ulega zwiększaniu z uwagi na postęp choroby, który skorelowany jest ze starzeniem się organizmu.

Pewnego rodzaju odpowiedzią na możliwość uzyskiwania wsparcia po okresie korzystania z systemu edukacji jest program PFRON pod nazwą „Rehabilitacja 25 plus”. Celem pilotażu tego programu jest zebranie doświadczeń służących wypracowaniu rozwiązań zapewniających absolwentom różnego rodzaju placówek ciągłość oddziaływań terapeutycznych w zakresie utrzymania samodzielności i niezależności w życiu społecznym, a także w zakresie dotyczącym ich aktywności zawodowej. Zamierzeniem realizacji programu jest objęcie wsparciem osób, które nie są objęte rehabilitacją społeczną w placówkach dziennej aktywności (np. środowiskowych domach samopomocy czy warsztatach terapii zajęciowej). Program jest pomostem dla osób, które po ukończeniu edukacji, z różnych przyczyn, nie znalazły miejsca kontynuacji i rozwoju aktywności i daje tym osobom lub ich opiekunom prawnym czas na znalezienie placówki, w której mogłyby uzyskać docelowe wsparcie. Adresatem programu są podmioty prowadzące OREW (ośrodki rehabilitacyjno-edukacyjno-wychowawcze), ORW (ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze), SPdP (szkoły specjalne przysposabiające do pracy) oraz inne placówki edukacyjne.

Kwestia nakierowania szczególnej uwagi państwa na wsparcie rodzin z osobą/dzieckiem z niepełnosprawnością podkreślona została również w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Wskazano w niej, że rodziny z osobą/dzieckiem z niepełnosprawnością, cechuje niska aktywność zawodowa i społeczna rodziców/opiekunów oraz wysokie ryzyko ubóstwa ekonomicznego. Niepełnosprawność wpływa na wiele obszarów życia rodziny, tj. na jej